Lietas arhīva Nr. K71-0406-21/18
ECLI:LV:VRT:2021:0421.11140032918.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Madonā 2021.gada 21.aprīlī

Vidzemes rajona tiesa,
tiesnese K.Poča,
piedaloties prokuroram A.Pešudovam,
aizstāvei G.Bemerei,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

/pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas, 312.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. B/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā atņemtas), atrodoties alkohola ietekmē, kā arī izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

/datums/ap pulksten 14.20 /pers. B/, atrodoties alkohola ietekmē – minimālā alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā 2,79 promiles,- kas pielīdzināma alkohola koncentrācijai asinīs, Strenču novadā, Plāņu pagastā, pa autoceļa Smiltene-Strenči 29.kilometru vadīja automašīnu VW Polo, valsts reģisrācijas numurs, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, kuras viņam atņemtas ar Limbažu rajona tiesas 2015.gada 3.novembra spriedumu krimināllietā Nr.11280001515, zinot, ka viņam piespriestais papildsods- transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana- nav izciests.

Ar šādām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.pantā (likuma redakcijā līdz 2019.gada 2.jūlijam) paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē valsts apsūdzības uzturētājs prokurors A.Pešudovs grozīja /pers. B/ izvirzīto apsūdzību, proti, norādot, ka viņš tiek apsūdzēts pēc Krimināllikuma 312.panta, nevis 312.panta otrās daļas, kā norādīts sākotnējā apsūdzībā. Prokurors savu viedokli motivēja ar to, ka 2018.gadā, kad izdarīts /pers. B/ inkriminētais noziedzīgais nodarījums, Krimināllikuma 312.panta redakcija bija bez daļām.

Kriminālprocesa likuma 461.pants uzliek pienākumu prokuroram grozīt apsūdzību, prokurors savu viedokli par apsūdzības grozīšanu ir pamatojis, līdz ar to tiesa lietu izspriež pēc tādas apsūdzības, kādu to tiesas izmeklēšanā uzturēja prokurors.

/pers. B/ savu vainu viņam inkriminēto Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā un 312.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā neatzina. Viņš izmantoja savas tiesības un tiesas izmeklēšanā liecību nesniedza.

Pēc prokurora lūguma tiesas izmeklēšanā tika nolasītas /pers. B/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības.

2018.gada 5.novembrī /pers. B/ ticis nopratināts kā aizdomās turētais un liecinājis, ka 2018.gada 23.oktobrī pulksten 14.20 Strenču novada Plāņu pagastā uz autoceļa Smiltene-Strenči 29.kilometrā neatradies pie automašīnas VW Polo, reģistrācijas numurs nr.stūres, bet, kad automašīna tikusi apturēta, atradies aizmugurējā sēdeklī aiz vadītāja. Minētajā datumā bijis veikalā, kur iepazinies ar iepriekš nepazīstamu vīrieti. Šis vīrietis atnācis viņam līdzi uz dzīvokli. Tur lietojuši alkoholu. Kopā ar viņiem bijusi arī viņa (/pers. B/) sieva /pers. C/. Vienā brīdī šis vīrietis sācis runāt, ka viņam jāaizbrauc uz Trikātu. Arī pats iedomājies, ka varētu aizbraukt uz Trikātu pie paziņas. Visi trīs izgājuši pagalmā pie mašīnas, kuru pirms kādiem diviem mēnešiem nopircis no Sedas iedzīvotāja. Svešais vīrietis, kura vārds bijis persona vai persona, apsēdies pie stūres, bet viņš un vārds- aizmugurē. No Sedas braukuši uz Strenčiem un, pārbaurаucot Gaujas tiltu, viņus apturējis policijas darbinieks. Kad automašīna jau gandrīz apstājusies, personano vadītāja vietas pārrāpies uz automašīnas aizmuguri, pa aizmugures durvīm izkāpis no automašīnas un iemucis mežā. Tad ieradušies valsts policijas darbinieki un tikuši noformēti dokumenti. personabijis latvietis, 35-38 gadus vecs, augumā ap 1,84m, vidējas miesas būves, ar gludi skūtu galvu, bez ūsām un bārdas. Ģērbies viņš bijis melnā ādas jakā, melnos cimdos, bikses bijušas zilas (liecība lietas 42.-43.lapā).

Savā paskaidrojumā, ko prokurors norādījis kā pierādījumu lietā, /pers. B/ norādījis, ka 2018.gada 23.oktobrī pulksten 14.20 kopā ar /pers. C/ atradies automašīnā VW Polo, valsts numurs GO 5404. Šo automašīnu vadījis vīrietis vārdā "vārds". Pirms braukšanas visi kopā iedzēruši degvīnu. vārds mugurā bijušas melnas bikses, biezs rūtains krekls zils ar baltu, mati gari tumši brūni, normālas miesas būves, augums 1,85 m. persona automašīnu vadījis pa ceļu Smiltene-Strenči virzienā uz Smilteni. Autoceļa 29.kilometrā personas vadītajai automašīnai pietuvojusies Audi A6 markas automašīna. Redzējis, ka pie stūres ir policists. Tai brīdī persona ar automašīnu piebraucis tuvāk malai, pārrāpies uz aizmuguri, pa aizmugures durvīm izlecis no mašīnas un aizskrējis meža virzienā (lietas 14.lapa).

Lieciniece /pers. C/ pirmstiesas kriminālprocesā ir liecinājusi, ka 2018.gada 23.oktobrī pulksten 14.20 /pers. B/ nav atradies pie automašīnas VW Polo ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ stūres un nav to vadījis. Minēto automašīnu minētajā laikā vadījis svešs vīrietis, bet viņa un /pers. B/ atradušies kā pasažieri šajā automašīnā un abi sēdējuši uz aizmugures sēdekļa. Šo vīrieti persona saticis pie veikala Sedā un uzaicinājis uz mājām. Dzirdējusi, ka persona šo vīrieti uzrunā kā pers.. Vīrietis ar mašīnu gribējis vienkārši pavizināties, bet viņa un pers. vēlējušies aizbraukt uz

Jaunklidzi. Kad pārbraukuši pāru Gaujas tiltam, tad ievērojusi, ka garām pabrauc tumšas krāsas automašīna. Automašīna viņus apdzinusi un nostājusies uz ceļa tā, ka arī viņu automašīnai nācies apstāties. Tajā brīdī pers.pa šofera pusi izlecis no automašīnas un aizskrējis meža virzienā (liecība lietas 32.-33.lapā).

Savukārt 2018.gada 23.oktobrī Strenču novada pašvaldības policijai sniegtajā paskaidrojumā /pers. C/ ir norādījusi, ka pie automašīnas stūres atradies vīrietis vārdā vārds un viņš bijis melnā kurtkā, džinsu biksēs , pliku galvu, bez bārdas (paskaidrojums lietas 13.lapā).

Izvērtējot augstāk minētās apsūdzētā un liecinieces liecības un paskaidrojumus, ir redzams, ka tajās pastāv būtiskas pretrunas gan par personas, kura it kā vadīja automašīnu, vārdu, izskatu, gan par to, pa kurām automašīnas durvīm tad šis vadītājs izkļuvis no automašīnas pirms iemukšanas mežā. Līdz ar to tiesa atzīst, ka šis pers.ir apsūdzētā un liecinieces izdomāts tēls, tādējādi mēģinot novērst aizdomas no /pers. B/ kā patiesā automašīnas vadītāja. Tiesa, balstoties uz gados uzkrāto pieredzi, atzīst, ka šādas vainīgo paustas versijas, kad automašīnu vadījusi kāda cita persona, kura nezināmu apsvērumu dēļ iemukusi mežā, krimināllietās mēdz atkārtoties.

Kas attiecas uz liecinieces /pers. C/ liecināto, tad tiesas izmeklēšanā tika noskaidrots, ka 2018.gadā viņai ar apsūdzēto pastāvēja faktiskās laulāto attiecības, līdz ar to viņa bija ieinteresēta liecināt par labu /pers. B/ un viņas liecību ticamības pakāpe ir zema.

Tiesa uzskata, ka /pers. B/ vainīgums viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīts ar liecinieku /pers. D/ un /pers. E/ liecināto tiesas izmeklēšanā.

Liecinieks /pers. D/ liecināja, ka 2018.gada oktobrī strādājis Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldē. Saņēmis izsaukumu uz Plāņu pagasta teritoriju, kur pašvaldības policists Valsts amatpersona apturējis transportlīdzekli un vadītājs bijis alkohola reibumā. Kad ieradies notikuma vietā, tur bijis tikai transportlīdzekļa vadītājspersona un viena sieviete. /pers. E/ viņam pastāstījis, ka, braucot uz darbu, viņam pretī braucis transportlīdzeklis, kura vadītājs /pers. B/ varējis būt alkohola reibumā, jo par šo personu jau agrāk bijušas sūdzības, ka viņš brauc dzēris. /pers. F/ formējis administrtaīvā pārkāpuma dokumentus, viņš piekritis veikt alkohola ietekmes pārbaudi un neteicis, ka automašīnu būtu vadījusi kāda cita persona.

Liecinieks /pers. E/ liecināja, ka 2018.gadā strādājis par Stenču un Smiltenes novadu pašvaldības policistu. 23.oktobrī braucis ar savu mašīnu uz darbu. Pretī braukusi automašīna VW Polo. Atpazinis, ka automašīnai pie stūres ir /pers. B/. Bijusi informācia, ka viņš Sedā un Strenčos braukā alkohola reibumā. Apgriezies braukšanai pretējā virzienā un sekojis šai mašīnai. Vadītājs braucis pa pašu ceļa nomali, gandrīz nobraucot no ceļa. Piebraucis šai mašīnai klāt un ar žestu parādījis, ka jāapstājas. Vadītājs apstādinājis automašīnu un arī pats tūlīt piebraucis aiz šīs mašīnas un apstājies 2-3 metru attālumā. Abi ar šīs mašīnas vadītāju vienlaicīgi izkāpuši laukā. /pers. F/ viņu atpazinis kā policistu, sācis teikt, ka nav braucis. personaiekāpis savas automašīnas aizmugurē. Viņš teicis, ka apstājies tāpēc, ka domājis, ka pretī brauc kāds paziņa. Redzot, ka persona ir alkohola reibumā- bijusi smaka un grīļojies- tad izsaucis valsts policjas darbinieku, kurš tālāk noformējis pārkāpuma dokumentus. /pers. G/ mašīnā bijusi vēl kāda sieviete. Nekādas trešās personas neesot bijis un šāds cilvēks arī nekur nevarējis pazust, ja tāds būtu bijis. Esot pilnīgi pārliecināts, ka pie stūres bijis tieši persona, vizuāli viņu redzējis no neliela attāluma. /pers. H/ nevarējis nosaukt nevienu personu, kura it kā vadījusi automašīnu /TL marka/ vietā.

Tiesai nav pamata neticēt šo divu policijas darbinieku liecinātajam, jo lietā nav ziņu, ka minētajiem lieciniekiem būtu naidīgas attiecības ar apsūdzēto vai būtu kāda personīga interese lietas iznākumā, kā dēļ viņi būtu ieinteresēti apmelot apsūdzto. Par šādiem faktiem neko neminēja arī pats apsūdzētais.

/pers. B/ 2018.gada 23.oktobrī konstatētais alkohola apreibums ir pierādīts ar Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā Nr. nr. fiksētajām ziņām. /pers. B/ izelpotā gaisa tests ticis veikts minētā datuma pulksten 15.02 un pulksten 15.20 un minimālā alkohola koncentrācija izelpā ir bijusi 2,79 promiles (lietas 8.lapa).

Lietā pievienots Limbažu rajona tiesas 2015.gada 3.novembra spriedums, kas apliecina, ka /pers. B/ sodīts pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas un 312.panta un sodam, kas noteikts par šiem noziedzīgajiem nodarījumiem, pievienots neizciestais sods pēc Limbažu rajona tiesas 2014.gada 14.jūlija sprieduma, kā galīgo sodu nosakot brīvības atņemšanu uz 1 gadu 8 mēnešiem un atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem. Šis spriedums stājies spēkā 2016.gada 11.martā un no tā ir secināms, ka uz 2018.gada 23.oktobri /pers. B/ nebija izcietis tiesību ierobežošanas sodu, kas viņam noteikts ar minēto spriedumu.

Līdz ar to tiesa atzīst par pierādītu, ka apsūdzētais /pers. B/ ir izdarījis Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.pantā(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2019.gada 2.jūlijam) paredzētos noziedzīgos nodarījumus, jo vadījis transportlīdzekli, būdams alkohola ietekmē, un laikā, kad transportlīdzekļa vadīšanas tiesības viņam tikušas atņemtas ar tiesas spriedumu, tādēji izvairoties no tiesību ierobežošanas soda izciešanas. Viņš par šiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir sodāms.

Nosakot apsūdzētajiem piespriežamā soda veidu , tiesa , saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu , radīto kaitējumu , vainīgo personību, bet nosakot soda mēru, saskaņā ar tā paša panta trešo daļu, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Apsūdzētais /pers. B/ izdarījis noziedzīgus nodarījumus, kuri, saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, tiek klasificēti kā mazāk smagi noziegumi. Viens no tiem ir bijis vērsts pret satiksmes drošību, bet otrs- pret jurisdikcijas interesēm. Noziedzīgo nodarījumu rezltātā paliekošas kaitīgas sekas nav iestājušās.

Apsūdzētais /pers. B/ agrāk tiesāts piecpadsmit reizes un septiņos iepriekšējos kriminālprocesos viņš sodīts arī par analogiem noziedzīgiem nodarījumiem, sodāmība pēc Limbažu rajona tiesas 2015.gada 3.novembra sprieduma nav dzēsta. Administratīvi /pers. B/ sodīts sešas reizes, galvenokārt par Ceļu satiksmes likuma un Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu, un četri pēdējie naudas sodi nav nomaksāti. Personas raksturojuma par apsūdzēto lietā nav. /pers. B/ tiesai paskaidroja, ka līdz apcietināšanai strādājis kā pašnodarbināta persona.

Ne Krimināllikuma 47.panta pirmajā daļa minētos ne kādus citus apsūdzētā atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa lietā nekonstatē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu attiecībā pret Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu tiesa kā apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzīst recidīvu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu un 12.punktu attiecībā pret Krimināllikuma 312.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu tiesa kā apsūdzētā atbildību pastiprinošus apstākļus atzīst recidīvu un to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Krimināllikuma 46.panta ceturtā daļa noteic, ka par Kriminālpārkāpumiem un mazāk smagiem noziegumiem brīvības atņemšanu piemēro tikai tad, ja soda mērķis nav sasniedzams ar kādu vieglāka veida sodu. Tiesa uzskata, ka šajā gadījumā soda mērķis attiecībā pret /pers. B/ ir sasniedzams, sodot viņu ar reālu brīvības atņemšanas sodu par abiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Tiesa šajā gadījumā ņem vērā to, ka /pers. B/ kopumā tiek tiesāts jau sešpadsmito reizi, vairākas reizes ir sodīts par analogiem noziedzīgiem nodarījumiem un arī vairākkārt sodīts administratīvi tieši par pārkāpumiem ceļu satiksmē, pēdējos sodus nav izcietis. Tiesas ieskatā šie fakti norāda uz to, ka /pers. B/ ir persona ar zemu tiesikās apziņas līmeni. Viņš ignorē gan likumu normas, gan tiesas nolemto un nav stājies uz labošanās ceļa. /pers. B/ nav pārdomājis savu rīcību un nav izdarījis pozitīvus secinājumus, bet cenšas izvairīties no atbildības par izdarīto. Pie šādiem apstākļiem tiesa uzskata, ka vieglāka soda noteikšana nav iespējama, tā nesasniegs savu mērķi.

Raugoties uz to, ka tiesa attiecībā uz abiem noziedzīgajiem nodarījumiem nav konstatējusi atbildību mīkstinošus apstākļus, bet ir konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, tad tiesa uzskata, ka /pers. B/ nosakāmā brīvības atņemšanas soda termiņš nevar būt mazāks par pusi no attiecīgā panta

sankcijā paredzētā maksimālā apmēra.

Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas sankcijā kā obligāts papildsods ir paredzēta transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz laiku līdz pieciem gadiem. Tiesa uzskata, ka šis papildsods /pers. B/ ir nosakāms panta sankcijā paredzētajā masimālajā apmērā, jo viņš transportlīdzekli vadījis smagā alkohola apreibumā un lietā nav konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi, bet ir konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis.

Nosakot /pers. B/ sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, ir piemērojami Krimināllikuma 50.panta pirmās un otrās daļas nosacījumi. Tiesa uzskata, ka piespriestie sodi ir daļēji saskaitāmi. Tiesa šai gadījumā vadās no Augstākās tiesas Senāta krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu 2008.gada 1.jūlija kopsapulces lēmuma 31.punktā ietvertās rekomendācijas, ka, nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Tiesa lietā nesaskata tādus apstākļus, kuru dēļ piespriestie sodi būtu pilnībā saskaitāmi.

/pers. B/ notiesāts ar Vidzemes rajona tiesas 2019.gada 30.jūlija spriedumu un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 4 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 6 gadiem. Spriedums stājies spēkā 2020.gada 18.jūnijā. Raugoties uz to, ka /pers. B/ noziedzīgos nodarījumus, par kuriem tiek tiesāts šajā kriminālprocesā, izdarījis pirms minētā Vidzemes rajona tiesas spriedums stāšanās spēkā, tad viņam ir nosakāms galīgais sods pēc vairākiem spriedumiem saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem. Tiesa uzskata, ka ar Vidzemes rajona tiesas 2019.gada 30.jūlija spriedumus noteiktais sods ir daļēji pieskaitāms sodam, kas tiek noteikts izskatāmajā krimināllietā. Tiesa šajā gadījumā ņem vērā tos pašus argumentus, kā nosakot sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības.

Ņemot vērā, ka /pers. B/ no 2020.gada 28.oktobra izcieš brīvības atņemšanas sodu pēc Vidzemes rajona tiesas 2019.gada 30.jūlija sprieduma, tad laiks no 2020.gada 28.oktobra līdz brīdim, ka stāsies spēkā spriedums izskatāmajā krimināllietā, ir ieskaitāms soda laikā, kā to noteic Krimināllikuma 52.panta piektā daļa.

Šajā kriminālprocesā /pers. B/ drošības līdzeklis nav bijis noteikts un tiesa arī nesaskata vajadzību šajā procesa stadijā tādu noteikt, jo apsūdzētais jau izcieš brīvības atņemšanas sodu pēc iepriekšējā sprieduma.

Apsūdzētā /pers. B/ valsts nodrošināto juridisko palīdzību pirmstiesas kriminālprocesā un tiesā īstenoja zvērināta advokāte G.Bemere, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" atbilstoši sniegtajiem aprēķiniem, ir izmaksājama atlīdzība 410 EUR. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu šie procesuālie izdevumi piedzenami no apsūdzētās valsts labā.

No /pers. B/ par labu valstij ir piedzenami arī procesuālie izdevumi 30 EUR liecinieka ceļa izdevumu segšanai un par labu Nodrošinājuma valsts aģentūrai ir piedzenami ar automašīnas VW Polo, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pārvietošanu un glabāšanu saistītie izdevumi 585,19 EUR apmērā. Minēto izdevumu apmērs lietā pierādīts ar attaisnojošiem dokumentiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta 2.punktu augšminētie procesuālie izdevumi piedzenami tikai tad, ja 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas tie netiks samaksāti labprātīgi.

Kaitējuma kompensācija lietā nav pieteikta.

Lietā nav lietisko pierādījumu un dokumentu, par kuriem būtu pieņemams lēmums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.,512., 520.,527.-530.pantu,
tiesa nosprieda

/pers. B/

- atzīt par vainīgu Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem;

-atzīt par vainīgu Krimināllikuma 312.pantā (likuma redakcijā līdz 2019.gada 2.jūlijam) paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. B/ sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikt- brīvības atņemšana uz 10 (desmit) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu sodam, kas noteikts ar šo spriedumu, daļēji pieskaitīt sodu, kas noteikts ar Vidzemes rajona tiesas 2019.gada 30.jūlija spriedumu, un /pers. B/ galīgo sodu pēc vairākiem spriedumiem noteikt- brīvības atņemšana uz 4 (četriem) gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 (septiņiem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

/pers. B/ brīvības atņemšanas soda laikā ieskaitīt pēc Vidzemes rajona tiesas 2019.gada 30.jūlija sprieduma izciesto daļu no 2020.gada 28.oktobra līdz šā sprieduma spēkā stāšanās dienai.

/pers. B/ līdz sprieduma stāšanās spēkā drošības līdzekli nenoteikt.

Piedzīt no /pers. B/ par labu Nodrošinājuma valsts aģentūrai 585,19 EUR (pieci simti astoņdesmit pieci *euro* deviņpadsmit centi) automašīnas VW Polo ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ pārvietošanas un glabāšanas izdevumus, nosakot trīsdesmit dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas šo izdevumu labprātīgai samaksai.

Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij procesuālos izdevumus 410 EUR (četri simti desmit *euro*) aizstāves darba apmaksai un 30 EUR (trīsdesmit *euro*) liecinieka ceļa izdevumu segšanai, nosakot trīsdesmit dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas šo izdevumu labprātīgai samaksai.

Prokurors, apsūdzētais un viņa aizstāve desmit dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā pēc tam, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sagatavošanu un lūgums nav iesniegts.

Ja tiek sagatavots pilnais spriedums, tad tas ir pārsūdzams apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, sūdzību desmit dienu laikā pēc pilnā sprieduma pieejamības dienas iesniedzot Vidzemes rajona tiesā.

Pilnais spriedums pieejams tiesas kancelejā no 2021.gada 17.maija.

Tiesnese K.Poča